

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **Z.J. i innych,**

oskarżonych o czyny z art. 258 § 1 k.k. i innych,,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 12 września 2023 r.

wniosku Sądu Apelacyjnego w Warszawie o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego w dniu 5 lipca 2023 r. wpłynął wniosek Sądu Apelacyjnego w Warszawie o przekazanie sprawy w postaci wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie P.M. delegowanego do Sądu Apelacyjnego w Warszawie od orzekania w sprawie II AKa 50/22 innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że w związku ze zmianą zakresu czynności sędziów II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, polegającą na powierzeniu od dnia 16 czerwca 2023 r. w ramach sekcji zażaleniowo – wnioskowej tego Wydziału spraw AKo obejmujących wnioski i żądania wyłączenia sędziego sędziom tego Sądu: SSA P. S., SSA A.N. oraz SSO del. P.B., z jednoczesnym wyłączeniem od rozpoznawania takich wniosków i żądań pozostałych sędziów orzekających w tym Wydziale, doszło do zagrożenia dobra wymiaru sprawiedliwości. Takie ukształtowanie zakresu czynności sędziów orzekających w II Wydziale Karnym

stanowi bowiem przeszkodę do rozpoznania tego rodzaju spraw przez niezawisły i bezstronny sąd i jest równoznaczne z rozpoznawaniem ich przez organ nieposiadający takich przymiotów. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie doprowadziło to do sytuacji, w której Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym nie może rozpoznać sprawy zainicjowanej żądaniem o wyłączenie sędziego jako sąd ustanowiony ustawą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Apelacyjnego w Warszawie o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie jest zasadny, mimo uznania wagi podniesionych w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 2023 r. racji.

W sprawie obecnie nie zachodzą okoliczności przemawiające za odstąpieniem od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) i przekazania jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. Wprawdzie inicjatywa Sądu Apelacyjnego w Warszawie zmierzająca do przekazania wniosku o wyłączenie sędziego wyznaczonego do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym sprawy oskarżonych innemu sądowi mieści się w ramach art. 37 k.p.k., gdyż przez przekazanie sprawy w tym trybie należy rozumieć nie tylko przekazanie całego postępowania w kwestii odpowiedzialności karnej określonej osoby, ale także przekazanie sprawy w określonej kwestii, w tym w przedmiocie rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2023 r., I KZP 22/22; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., II KO 60/03), lecz rozpoznaniu tego wniosku przez sąd miejscowo właściwy, to jest Sąd Apelacyjny w Warszawie, nie sprzeciwia się dobro wymiaru sprawiedliwości.

Zauważyć należy, że już po wystąpieniu przez Sąd Apelacyjny z przedmiotowym wnioskiem nastąpiła kolejna zmiana zakresu czynności sędziów orzekających w II Wydziale Karnym tego Sądu. Jak wynika z pisma Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 lipca 2023 r., z wyciągu z protokołu nr [...] z posiedzenia Kolegium Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 lipca 2023 r. oraz „informacji o podziale czynności oraz sposobie uczestniczenia w przydziale spraw w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie” (k. 14-37 akt SN II KO 86/23),

przywrócono zakres czynności sędziów orzekających w II Wydziale Karnym obowiązujący przed dniem 16 czerwca 2023 r. W myśl zatem aktualnie wiążących regulacji, sprawy o wyłączenie sędziego mają być przydzielane do rozpoznania wszystkim sędziom na zasadach ogólnych.

Z uwagi na to, że nie zachodzi już przyjęta za podstawę wniosku o przekazanie sprawy obawa rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego P. M. przez sąd, który nie spełnia wymogów określonych w art. 175 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust.1 EKPCz i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[M.D.]

[ms]